

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6P/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714206870
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Vašut
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3714206870.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, sudcom JUDr. Ladislavom Vašutom, vo veci starostlivosti o maloletú P. U., nar. XX. XX. XXXX, dcéru C. U., nar. XX. XX. XXXX, lekárenskej laborantky spoločnosti H., J..S..Z.. H., bytom Ľ. Š. XX/XX, T. a S.T. U., nar. XX. XX. XXXX, nezamestnaného, bytom Č. XXXX/X, Ž., za účasti kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, na návrh otca o zníženie výživného na maloletú P. zo sumy 82,98 € na sumu 27,13 € od 01. 08. 2013, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Otec maloletej P. požiadal súd o zníženie výživného na maloleté dieťa, zo sumy 82,98 € na sumu 27,13 € od 01. 08. 2013.

Uviedol, že jeho manželstvo s matkou dieťaťa bolo rozvedené v roku 2005 a maloletá P. bola zverená do výchovy matke, pričom otcovi bolo určené výživné po 2.500,- Sk mesačne, keď súd vychádzal z jeho príjmov v roku 2002 a predchádzajúcich rokov, ako aj zo skutočnosti, že otec nemá iné vyživovacie povinnosti.

Dňa 12. 08. 2013 bol otec zaradený do evidencie ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline a 21. 08. 2013 požiadal v Sociálnej poisťovni, pobočka Žilina o nárok na dávku v nezamestnanosti. Po posúdení mu sociálna poisťovňa vydala rozhodnutie, v ktorom mu bolo oznámené, že nemá nárok na dávky v nezamestnanosti.

Na základe tejto skutočnosti si podal otec dieťaťa žiadosť o dávku v hmotnej núdzi, ktorá mu bola priznaná vo výške 62,50 € mesačne, od 01. 09. 2013.

Otec dieťaťa je nemajetný, nevlastní žiadny nehnuteľný ani hnutel'ný majetok, nemá žiadne úspory, žiadny účet ani vkladnú knižku v banke, nevlastní cenné papiere a nie je majiteľom automobilu. Ako uchádzač o zamestnanie si aktívne hľadá prácu podľa jeho vzdelania, kvalifikácie a schopností.

Pretože sa zmenili pomery na jeho strane, žiadal o zníženie výživného.

Je absolventom gymnázia a podľa jeho názoru môže vykonávať kvalifikované práce v odboroch administratíva, referent. Naposledy pracoval ako obchodný zástupca v spoločnosti V., pracoval tam asi rok a zarobil niekedy 200,-, niekedy 150,-, niekedy 300,- €. Prácu ukončil preto, lebo mu tam skončila zmluva. Priznal, že v mene dcéry uzatvoril poisťnú zmluvu so spoločnosťou V. a peniaze spoločnosti vrátil.

Býva v byte, ktorý patrí jeho matke. Jeho matka býva v rodinnom dome, ktorého je spoluvlastníčkou.

Uznan, že má zameškané výživné, pretože nemá finančné prostriedky a od júna 2014 neplatí ani minimálne výživné.

Na otázku súdu uviedol, že od rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, ktorý rozhodoval o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného, sa nezmenilo nič.

Matka dieťaťa žiadala, aby súd návrh zamietol.

Uviedla, že o návrhu otca o zníženie výživného rozhodoval Okresný súd v Považskej Bystrici, pod spis. zn. 10P 89/2013. Návrh otca bol rozsudkom zo dňa 31. 01. 2014 ako nedôvodný zamietnutý a Krajský súd v Trenčíne, rozsudkom zo dňa 06. 05. 2014 rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a návrh otca zamietol.

Na strane maloletej P. došlo od predchádzajúceho rozhodnutia k zmene pomerov, pretože táto ukončila 2. ročníka gymnázia a aktuálne navštevuje 3. ročník. Má zdravotné problémy a navštevuje alergologickú ambulanciu. Matka jej financuje dermatnú terapiu atopického ekzému. Okrem toho navštevuje s dcérou gastroenterologickú ambulanciu. P. v apríli roku 2014 absolvovala GFS vyšetrenie žalúdka a pokračuje v liečbe ezofagálneho refluxu a laktózovej intolerancie. Mesačné náklady na zdravotnú starostlivosť u maloletej P. predstavujú asi 15,- €.

Matka platí dcére mesačne detské investičné poistenie v ING životnej poisťovni po 13,28 €, paušál na mobil 10,- € mesačne, internet 13,- € mesačne. Financuje všetky školské aktivity maloletej P., kupuje jej všetky školské pomôcky, platí poplatky za ZRŠ, splátky na stužkovú slávnosť, kultúrne a športové podujatia, ošatenie, stravu. Dcéra navštevuje športové centrum, do ktorého permanentka na prázdninové obdobie stála 35,- €. Má záujem o kurz autoškoly a získanie oprávnenia viesť motorové vozidlo, čo predstavuje sumu 450,- €. Otec nepodporuje finančne žiadne aktivity dcéry, nemá znalosť aké študijné výsledky jeho dieťa dosahuje, nepýta sa dcéry na vysvedčenie a jej potreby. V minulosti odmietol jej osobnú prosbu, či by jej prispel na prímorskú dovolenku.

V období rokov 2005 až 2012 nebol s dcérou v kontakte. V roku 2012 sa s ňou stretol, sfaľšoval jej podpis a založil na ňu poistenie vo V., ktoré neplatil, len získal províziu za založenie zmluvy a súhlasil, aby za vzniknutý dlh na poistnom zaplatila dcéra P.. Dcére zámerne škodí aj tým, že výživné neposiela v riadnom čase. Dlž na výživnom od decembra 2007 do júla 2014 predstavoval 1.249,47 € a k septembru 2014 1.498,41 €.

Otec sťažuje život dcére a jej matke obťažovaním matkinho zamestnávateľa a ohováraním jej osoby.

Matka s dcérou bývajú v prenajatom 1-izbovom byte a jej mesačné náklady na bývanie prevyšujú 200,- €. Je nemajetná, nevlastní auto ani cenné papiere. Jej finančný rozpočet býva ohrozený neplatením výživného zo strany otca. So stravou jej pomáhajú starí rodičia dieťaťa.

Aj matka dieťaťa má zdravotné problémy, 13 rokov navštevuje endokrinologickú ambulanciu a trpí autoimunitným ochorením, pričom musí užívať lieky. Lekár jej odporúča, aby sa vyhýbala stresu, ktorý spôsobuje hormonálnu nerovnováhu a tým nutnosť zvyšovania dávky liečiva. To samozrejme pri prístupe otca k starostlivosti o dieťa nie je možné. Otec sa snaží vyhýbať plateniu výživného, alebo aspoň o jeho zníženie.

Otec dieťaťa odmieta manuálnu prácu a preto je doposiaľ nezamestnaný.

Dcéra občas otca navštevuje, s cieľom aby jej prispel na veci, ktoré potrebuje k životu a veľmi ťažko sa jej podarí získať od neho niekedy 10,-, niekedy 20,- €.

Byt, v ktorom býva otec dieťaťa je vlastnícky písaný na jeho matku, ale už 18 rokov býva v byte otec dieťaťa a pokiaľ boli rodičia maloletej P. manželia, spoločne v tomto byte žili. Po rozvode sa matka s dcérou odsťahovali k rodičom matky do obce T. a neskôr do prenájmu.

Opatrovník uviedol, že nie je v záujme dieťaťa, aby došlo k zníženiu výživného. Posledné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v júni 2014 a opatrovník sa domnieva, že otec dieťaťa si nejakú prácu, či už brigádnickú alebo inú nájsť môže. Preto žiadal, aby súd návrh zamietol.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením spisu Okresného súdu v Žiline 14C 63/04, Okresného súdu v Považskej Bystrici 10P 89/2013, lekárskeho správy, prehľadu voľných pracovných miest, pokladničných dokladov, ambulantnej správy o zdravotnom stave matky dieťaťa, správ o pomeroch rodičov maloletej P., správy H. T. J., I..J.. Ž., mzdového listu otca dieťaťa od 01. 02. do 18. 04. 2005, písomného vyjadrenia opatrovníka, správy o zárobku matky dieťaťa, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline zo dňa 24. 01. 2005, č.k. 17C 63/2004-55, bolo manželstvo navrhovateľky C. U. a odporcu S. U. rozvedené. Maloletá P. U., nar. XX. XX. XXXX, bola pre čas po rozvoде zverená do výchovy a opatery matky a otec bol zaviazaný platiť výživné po 2.500,- Sk mesačne. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 25. 03. 2005.

V tom čase bola maloletá P. žiačkou 2. ročníka základnej školy. Priemerný netto zárobok matky bol 8.085,- Sk mesačne, otca 12.000,- Sk mesačne brutto. Obaja rodičia mali jednu vyživovaciu povinnosť.

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 08. 11. 2011, č.k. 7P 96/2010-43, bol návrh otca o zníženie výživného na maloletú P. zamietnutý. Konanie o návrhu matky o zvýšenie výživného na maloletú P. bolo z titulu späťvzatia návrhu zastavené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 13. 12. 2011.

Dňa 09. 10. 2013 doručil otec dieťaťa Okresnému súdu v Považskej Bystrici, žiadosť o zníženie výživného na maloletú P. zo sumy 82,98 € na 27,13 € mesačne, od 01. 08. 2013. Vec sa prejednávala pod spis. zn. 10P 89/2013.

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 31. 01. 2014, č.k. 10P 89/2013-102, bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že v konaní zistil nasledovné doby zamestnania a doby nezamestnanosti u otca:

Od 11. 05. 2005 do 14. 01. 2006 bol otec evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a vyradený bol z dôvodu vzniku pracovného pomeru.

Od 15. 01. 2006 do 12. 06. 2006 bol zamestnancom v spoločnosti J. Q., I..J.. a pracovný pomer skončil dohodou podľa § 60 Zákonníka práce. V tejto spoločnosti dosahoval priemerný mesačný zárobok 324,99 €.

Od 23. 06. 2006 do 21. 09. 2006 bol otec evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a vyradený bol z dôvodu vzniku oprávnenia vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť.

Od 13. 07. 2006 do 31. 12. 2006 mal uzatvorenú dohodu o vykonaní práce a za toto obdobie mal príjem v mesiacoch júl, august a september 2006. V mesiaci júl 2006 mal príjem 103,43 €, august 2006 91,88 € a september 2006 27,22 €. Za mesiace október, november a december 2006 nemal žiaden príjem.

Od 21. 12. 2006 do 30. 04. 2007 bol otec podľa informácií sociálnej poisťovne dobrovoľne poistenou osobou.

Od 15. 06. 2007 do 30. 11. 2007 bol otec zamestnancom spoločnosti P. H., I..J.. a pracovný pomer bol ukončený uplynutím doby určitej. V tejto spoločnosti dosahoval priemerný mesačný čistý zárobok 221,23 €.

Od 28. 01. 2008 do 05. 05. 2008 bol otec zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a vyradený bol z dôvodu vzniku pracovného pomeru.

Od 06. 05. 2008 do 03. 07. 2008 bol otec zamestnancom S. P. S., J..S..Z.. Ž.. Pracovný pomer bol ukončený zo strany zamestnávateľa v skúšobnej dobe bez uvedenia dôvodu. V tejto spoločnosti dosahoval otec dieťaťa čistý príjem 555,77 € mesačne.

Od 03. 02. 2009 do 31. 07. 2009 bol otec opäť evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce a vyradený bol z dôvodu vzniku oprávnenia vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť.

Podnikateľskú činnosť vykonával od 01. 08. 2009 do 31. 12. 2010. Z daňového priznania za rok 2009 sú zistil, že otec dosiahol základ dane v roku 2009 vo výške 930,13 € a v roku 2010 524,83 €.

Od 01. 01. 2011 bol otec nezamestnaný. Na úrade práce sa ako uchádzač o zamestnanie zaevidoval až 04. 07. 2011. 16. 04. 2012 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu nespôlupráce - nedostavenia sa na úrad v termíne a na mieste určené úradom.

Od 17. 04. 2012 do 11. 08. 2013 bol dobrovoľne nezamestnaný.

Od 12. 08. 2013 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a nebol mu priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti, pretože v období od 12. 08. 2010 do 11. 08. 2013 nepreukázal žiadnu dobu poistenia v nezamestnanosti.

Od 13. 05. 2011 do 17. 06. 2011 mal otec uzatvorenú dohodu o vykonaní práce s E. Ž.. Jednalo sa o práce spojené so sčítavaním obyvateľstva, domov a bytov a v súvislosti s touto dohodou o vykonaní práce dosiahol príjem 305,37 € v čistom. Otec mal uzatvorenú so spoločnosťou V. H., I..J.. zmluvu o finančnom sprostredkovaní zo dňa 14. 05. 2012, ktorá bola ukončená dňa 31. 08. 2013 z dôvodu dlhohodobej nečinnosti. Z potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 súd zistil, že v roku 2012 dosiahol otec základ dane 0.

Od 01. 09. 2013 bola otcovi priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 62,50 €.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 16. 07. 2010, bol otec dieťaťa uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že hoci ako otec maloletej P. bol povinný prispievať na jej výživu po 82,98 € mesačne, na základe rozsudku Okresného súdu v Žiline 17C 63/04 zo dňa 24. 01. 2005, túto povinnosť neplnil a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že aj napriek tomu, že od 01. 08. 2009 bol evidovaný na Daňovom úrade v Žiline ako podnikateľ - fyzická osoba, nečinil tak aby podnikal so ziskom a platil predovšetkým výživné, v kritickom období na príslušnom úrade práce evidovaný nebol, dávky sociálneho charakteru nepoberal, čím mu za obdobie od decembra 2009 až do konca marca 2010 vznikol dlh na výživnom vo výške 331,92 €. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 03. 09. 2010.

Súd konštatoval, že na strane maloletej P. došlo k zmene pomerov, pretože v čase rozhodovania súdu bola študentkou 2. ročníka Gymnázia v H.. Posledných 5 rokov pravidelne navštevuje alergologickú ambulanciu, má diagnostikovaný ezofaguálny reflux a laktózovú intoleranciu, okrem toho trpí atopickým ekzémom. Na skoliózu chrbtice má odporúčané rehabilitačné plávanie. Vo februári 2013 bola začatá špecifická imunoterapia - STALORAL a u dieťaťa sú podľa vyjadrenia lekárky nutné pravidelné ambulantné kontroly a užívanie liekov, ktoré nie sú úplne hrazené zo zdravotného poistenia. Mesačné náklady na zdravotnú starostlivosť dieťaťa sa pohybujú od 15,- € do 20,- €.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd návrh otca o zníženie výživného ako nedôvodný zamietol s odôvodnením, že otec je rovnako ako v čase určenia výživného aj v súčasnosti nezamestnaný a v tomto smere sa u neho pomery nezmenili. Okrem toho súd zohľadnil kritérium potenciality príjmov podľa § 75 Zákona o rodine, keďže otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu zamestnania v spoločnosti J. Q., I..J.. a príjmu plynúceho z tohto pracovného pomeru a uzatvoril dohodu o skončení pracovného pomeru a takúto skutočnosť v zmysle uplatnenej zásady súd nemôže vyhodnotiť v neprospech maloletého dieťaťa a v prospech otca dieťaťa. Takéto správanie nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa. Otec bez toho, aby mal zabezpečené lepšie, alebo minimálne rovnaké zabezpečenie ako to vyplýva z prehľadu zamestnanosti otca po skončení pracovného pomeru v spoločnosti J. Q., I..J., sa vzdal príjmu ktorý v tejto spoločnosti dosahoval, pričom z takéhoto príjmu mohol súdom určenú vyživovaciu povinnosť riadne plniť.

V dôsledku odvolania otca dieťaťa, Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 06. 05. 2014, č.k. 17CoP 37/2014-118, rozsudok okresného súdu potvrdil.

V odôvodnení potvrdzujúceho rozhodnutia uviedol, že okresný súd správne vyhodnotil možnosti a schopnosti otca, ako aj odôvodnené potreby maloletej. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na zníženie výživného, považuje za správne a dostatočne odôvodnené. K námietkam otca v odvolaní uviedol, že úlohou súdu nie je podrobne zisťovať sociálnu a majetkovú situáciu otca, ale zisťovať či od poslednej úpravy výživného došlo k závažnej zmene pomerov u niektorého z účastníkov konania, ktorá by bola dôvodom na zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom, pričom prihliada predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 16. 06. 2014.

Dňa 20. 06. 2014 podal na Okresný súd v Považskej Bystrici otec maloletej P., opäť návrh na zníženie výživného na sumu 27,13 €, od 01. 08. 2013.

Z dokazovania, ktoré súd vykonal zistil, že pokiaľ došlo k zmene pomerov, tieto sa zmenili len na strane maloletej P., ktorá je v súčasnosti študentkou 3. ročníka Gymnázia v H. a jej zdravotný stav sa nezlepšuje, naopak zhoršuje.

Otec dieťaťa je naďalej nezamestnaný. Jeho aktuálny mesačný príjem a to pomoc v hmotnej núdzi sa od 01. 07. 2014 znížil zo sumy 62,50 € na sumu 61,60 € mesačne.

Otec maloletej P. je absolventom gymnázia, preto podľa názoru súdu nemá odbornú kvalifikáciu na výkon práce. Špecifikum gymnázia je, že sa jedná o školu, ktorá pripravuje študentov na vysokú školu, ale jej absolventi nezískajú kvalifikáciu v žiadnom odbore. Otec dieťaťa sa domnieva, že môže vykonávať kvalifikované práce v odboroch administratíva a referent. Takéto práce mu však ponúkané nie sú.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Vo veci zníženia výživného na maloletú P., naposledy rozhodoval Okresný súd v Považskej Bystrici v konaní 10P 89/2013. Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vo veci nadobudol právoplatnosť 16. 06. 2014 a vzhľadom k tomu, že od uvedeného dňa nedošlo na strane otca k zmene pomerov, ktoré by mali za následok možnosť rozhodnúť o znížení výživného na maloletú P., bolo povinnosťou súdu návrh otca o zníženie výživného od 17. 06. 2014 zamietnuť.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

V konaní Okresného súdu v Považskej Bystrici 10P 89/2013, súd rozhodoval o návrhu otca o zníženie výživného od 01. 08. 2013. Aj v konaní 6P 50/2014 súd žiadal o zníženie výživného od 01. 08. 2013.

Vzhľadom k tomu, že v konaní Okresného súdu v Považskej Bystrici 10P 89/2013, bolo právoplatne rozhodnuté o návrhu otca o zníženie výživného od 01. 08. 2013 do 16. 06. 2014, súd v tomto konaní návrh zamietol preto, lebo o takomto návrhu už bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.